



Sy-li spěwat,  
Pilnje džětał,  
Strowja će  
Swójbny statok  
A twój swjatok  
Zradny je.

Za staw sprócnj  
Napoj mócnj  
Lubosó ma;  
Bóh pak swěrny  
Přez spar měrnj  
Čerstwosó da.



Njeh ty spěwał  
Swěrny džětał  
Wšědne dny;  
Džěń pak swjaty,  
Duši daty,  
Wotpočń ty.

Z njebjes mana  
Njeh ól khmana  
Žiwosó je;  
Žiwa woda,  
Kíž Bóh poda,  
Wotkěw će. P

## • Sserbske njedželske łopjeno. •

Budyschin

19. julija 1925

Baužen

Čisłiček a nakład Smolerjez knižicizšczerńje a knižarńje šap. družšt. s wobm. ruł. w Budyschinje.

Wulhadža łóždu kóbotu a plačzi na měřaz 15 łotych pjenjeźłow.

### 6. njedžela po swjatej Trojizy.

Matth. 5, 20—26.

„Wy seže kłyšeli, so je starym prajene. Za pak praju wam“, Kńjes praji a staji s tym na město starotestamentiskeho njedospolneho wukładowanja Božeho šakónja kwoje nowotestamentiske dospołne. To čini w poknomozy teho, kiž je wědomy wščeje wole a rady Božej a šosumi Boha lěpje džěli my wšchitzy. Džěł je šyn Boži, je s nim džěń pschichol po dolhej nozy, s kotrymž je na trón powyščena prawdosć lěpscha niz jenož džěli Pharisejskich a pišmatwuczenych, ale tež lěpscha džěli Mójsašoweho šakónja, prawdosć, kotruž njemóžemy a njedyrbimy kami šakłuzić, ale kotruž dari nam Bóh w šwojim Šsynu, kotruž mamy s pokutu a s wěru šapschijec a džakownje wobkłowac. Ale niz wšchitkim šo tole šakne šwětko Šchryštušowe špodoba. Šorde Pharisejstwo hacž do džěńšnišeho dnja psched nim šwojej woczi šamka a šo wot škutneje prawdosće wotwobrocza, kotruž žada Šchryštuš. Ale šchto pomha to? Šlóz prawdy a wěrosće, psched kotrejž šo njěšně ništo bjes škloštanja šamknyč, tola je, a šlóz teho, kiž šudži jónu naž wšchitkich. — Na jenej šasni, na pjatej, pošasa Kńjes w našchim tekšće, šchto škłuča š jeje dospołnemu dopjelńjenju a pošnuje naž s tym škuboko. Šchto je po tutej wěrje prawdy? tak šchymy šo šchšnje praschecž. Šón Kńjes šchj se šwojej prawdosću našch hřeč a pomhaj nam wot njeprawdosće našch škutłow š šwojej prawdosći s hnady. Š šchutnymi šłowami nam Šbóžnik tu hněw wotradžuje a nuczi naž, šo špěšnje s bratrom šjednacž, pošasuju na to, kaš njemóže hněwliwy jako pschestupjeť pjateje šasnje ani tu ani tam psched Božim šwjatym

woblicjom a šudom wobšacž. Šak nam kručje tamne šapšchotške napominanje pschitasa:

Njedajecž šklónzu na wašchim hněw je šakłhadžecž. Šewak šordarjej nóznu šospodu dawacž a šchbiczje šjes modlitwy šo lěhacž, njewědžo, hacž šako šlawacž.

Hněw je šordar. Šo Kńjes tu praji. Šharisejszy a pišmatwuczeni mějachu jenož teho ša šordarja, kiž běšče šwojeho bratra šarasył; ale Šbóžnik jich pošuczi, pošasa jich wot hřeščneho škutka wrocžo do hřeščneje wutrobje. „Šchtož šo na šwojeho bratra hněwa, šon je šudženja hódny.“ Šharisejszy a pišmatwuczeni widžachu w Škainu šbratroweho šordarja šakle, hdyž šběhny ruku pschecžiwu šbratrej a jeho šabi. Šasch Šbóžnik praji: Šordar wón běšče, jako šo rošněwa we šwojej šawištnej wutrobje na šwojeho bratra a šo pscheměni jeho woblicžo. Š tym da šo do šklužby hřeča, šo bu hřeča wotrocžł, tak šabi šwojeho bratra. Šy měnišch, š temu nžedyrbi s šobu dónč, ty chžł derje s kńjesom na hněwje we šwojej wutrobje wostacž. Ale njeje hněwliwy šnamjo njemozy, šnamjo čłowjeka, kiž je móž na šebi šamom šhubil, šo njewě, šchto rěčzi a čžini a pschidže se šwojim rošpomńjenjom pschepošče? Šchto dha w šebi ša to rukuje, šo wostanje s šwojim hněwom pschi šahorjenju a nawalu? Šak loško a rucž je šo šebi hórke a ranjaze šlowo wukunty! Šy pošasch ša wóšnymi šłowami, šo by šbratra ranil; šasch jemu najšpěšche wjekele, šchłodžičj jemu na čžěčzi a derješicž; ty šy šbratrowy šordar! Š čžehodla šakhadžěsch tak pschecžiwu šamšněmu šiwjenju? Šy masch šo tola šewak tak lubo a rošsumišch jeho šladacž. Šchšlotatej woczi, šchepotawej šubje, šchšlotatej ruzy hněwliwego, kiž njemóže žaneho šlowa wurečecž, ničž drube to njeje, šhiba šnamjo, šo šhřešchi na šamšnym

živjenju. A nětko tajki nutskotny njeměr a cžeža we fivědomju. O saměrnje, we hněwje njesakhadžany jenož pschecziwo živjenju bratra, ně, tež pschecziwo samšnemu živjenju. Njedajće mordarjej města w fwojej wutrobje. Wubnajće jeho, hdyž je go do njeje dobył. Njedajće klónzu na waschim hněwje sakhadžecž. Sčto chyzł f mordarjom go lěhacž? Njemotpoczuj, deniž njejsh se wšcheho stracha a dóniž njejsh měr a pokoj namakal f Bohom a se fwojim bratrom!

Njedajće klónzu na waschim hněwje sakhadžecž, hewał nje-možecze ani w měrje ani wukřschliwje go modlicž, prjedy hacž lehnyčž džecze. Njejsh ženje roshorjenja a rošřlobjenja dla wječorne paczerje sabyl abo štoro sabyl? A sčto pomhaja cži, hdyž spěwacž je bjes myšlow, niz f wutrobu? Ty go modlišč, ale do fłowow tvojaje modlitwy go myšle hněwa a roshorjenja mēšcheja, a lědna je hamjeñ wurjeknjene, howri hižom wšchor rošřwolnošće mozniščo w tebi dnyłi prjedy. Tajka modlitwa, do kotrejž go mēšcheja mordarške myšle tvojaje wutrobny, nihdy wukřschliwa byčž njemóže. Šak chyzšč go f Bohu, na kotrehož fwojatnych řasnjach go pschehřěschišč, wołacž, so chyzł cži fwojich fwojatnych jandželow ja sčit pschi tvojim ložu pōřlacž? Ty řhwališč se fwojimaj hubomaj daricžela wšcheho dobreho, so je tebe tež na tuthym dnju f luteje wōtzowšteje, bōjšteje dobroty a řmilnošće pschecziwo wšchej strachosčzi sakhowal a bohacze řohnowal a pschi tym samřasč wutrobu lubosčze f bratrej. Ty džeržišč rachnowanje psched Božim woblicžom a dyrbišč wušnacž, so řy řy dořnił a winil był a nimacž řaneho wukřhowanja řhiba f Božej hnadze a f řpuschčzenju winy, ale řak chyzšč prořbčž: „Wōtze, wodaj nam nasche winy“, hdyž je tole: „řak wodawamy naschim winkam!“ w tvojim ercže se řžu? „řehodla, hdyž ty řwōj dar na wołtař woprujesč, a tam řo dopomnišč, so wōj bratr něščo pschecziwo tebi ma, dha wořtaj tam řwōj dar psched wołtarjom a dži, a řjednaj řo prjedy se řwojim bratrom, a potom pschiñdž, a wopruj řwōj dar!“ Wěšče, tuto řnjese w fłowo řlacži w polnej měrje wo woporach nasčich modlitwow, f kotrymž pytamy jeho woblicžo. řuž njedajće klónzu sakhadžecž na waschim hněwje! Dži a prořč bratra, so by cži wodak, sčtož ma pschecziwo tebi, a so njeby řwōj hněw sakhowal, a wodaj jemu f wutrobny. A hdyž njemóžesč f tym jeho wutrobu dobyčž abo řo se řwojej proštwu jemu bližicž, potom wołaj řo f temu, řiž wodži cžłowške wutrobny řak řěki, a řiž dořaha se řwojej mozu f najdalschemu morju, a prořč jeho, so by mēr řezinił mješ tobu a bratrom, a prořč wo hnadu a řohnowanje řa njeho a řa tebe, a řak polož řwoju hłowu f wotpocžinfej a lehñ řo do rukow řwojeho wšchemožneho, řmilneho Boha!

Ty wščas njewěšč, hacž njebudže to pořledni wotpocžinč, ře kotremuž řo lehnyš na řemi, a hacž řařo řtanješč w tuthym živjenju. — řak rucže řařdu dny cžłowškeho živjenja na řemi a ny řmy na klónzu pucža, prjedy dnyłi řebi myřlachmy! řak bōřny pschiñdže huřto nōž, hdyž njemóže cžłowjeł wjazny na řemi řkutkowacž; a řadyn njewě, hdyž lehnyčž dže, hacž rano řařo řtonje abo hacž řěka: „w tej nožny budže twōja duřcha wot tebe řařo řadana.“ řawěrnje, hdyž na to řpominamy, njeje řrořumicž, so řmy huřto řak řeni f řjednanju a f mērej se řwojimi bratrami. řsnano dyrbimy hižom jutřje psched řudnika řtupicž a to chyzł ty, řam hnadny potrebny, cžinicž njęřjednanny we řwojej wutrobje? „řudž na mēřče dobrny řwojemu pschecziwnifej, dořelž ty hiřčezze f nim na pucžu řy, so by cže něhdy pschecziwnik njepodał řudnikej, a řudnik cže njepodał bēřzej, řiž by cže do řařtwa cžřnuł. řawěrnje, ja praju cži: ty tam njewuñdžesč, hacž pořlednju řcherpatku řapřacžišč.“ řw, njesabudže tole: „řawěrnje!“ řłowo řudnika řwňch a morwňch! řjeñdžezze lehnyčž f roshorjenej wutrobu! řy njewěšče, hacž je jutřje

hiřčezze cžak wodacž, hacž řezze f bratrom hiřčezze na pucžu abo hacž njeřada wař pschichodny dženi f samolwjenju psched řudnikowň trōn. řjedajće řlōnzu sakhadžecž na waschim hněwje. řbōžni řy cži řmilni, pschetož wōni budža řmilnošcž dostacž! řamjeñ! ř. w ř.

## řak džiwnje Bōh tōn řnjesh pomha!

Bōh je pschi nař tudny! to je wōbřbožaze wjedženje řa toho, kotryž řo ma. řak řbožowny tajki cžłowjeł, kotryž f tutej wēru a dowēru řwň, řbožowny tež w nuř a cžřnošczi, řbožowny tež w tym, řčtož to řak po cžłowřku mjenuješč: njeshbožo! řajki wuřnawa petom: „řacž ja runje řhodžu w cžēmny m dole, njebořu řo řaneho njeshboža, pschetož ty řy pschi nmi, twōj prut a twōj řij trořřtujetej mje!“ A řajki tež njeshadwēluje, hdyž Bōh tōn řnjesh na řōždu proštwu widomnje a džiwnje njeshapřchima se řwojej wšchemožnej ruky, so by řnicžil nuřu, wotwobrocžil řtrach, řak řwētko a řbožo. řě, wōn wē a je řebi wēřty: Bōh je pschi nař tudny! řuž njetrjebam řo bojecž a tež niz řadwēlowacž, wōn wščitko derje cžini! — řak řyle hinał to f cžłowjełom, kotryž nima tutu wōbřbožazu wēru a dowēru! řak njeshbožowny wōn! — řotremu runacž řo ty?

řchemy tu pomēdacž dwaj podawřaj se řwjenja, f kotrejřuž řpōřnajesč, řak džiwnje to Bōh tōn řnjesh druždy pomha, řak džiwne řřēdki dyrbja jemu druždy řlužicž, so by cžłowjełom wumohl f wukřich nuřow a řtrachow! řěchu to nuřy a řtrachy wōdy a morja:

řendželřki parniř jēdžesč psches morjo do Ameriki. řē nōž. řepjeř, kotryž chyzšče řo řroweho, cžēřřweho powētra nařřēbacž po řwojim cžēřřim džēle deřekach w horzej řepjeřni, pa-dže do morja. řytnychu to hnydom a pschicžřnychu jemu pomozny pař, tola řōdž, kotraž f řylej mozu jēdžesč, njemōžachu na blaku řařajicž. řdyž řtejesč, řěchu hižo řyly řruchy řdaleni wrot mēřna, na kotrymž bē řo njeshbože řtało. řytachu w cžōřmach řa njeshboženy m, tola podarmo; njenamafachu jeho, hacž runie řěchu widželi, so bē řo pomozneho pařa pschimnył. řarniř dyrbjesč řřōncžnje bjes njeho dale jēčž!

řepjeř bē řak po cžłowřřim mēnjenju řhubjeny, morwň, abo řela wřchewōřajeny řařōřtnemu wotřudej: řmjercži, we řōřmach dalosčeho morja.

A řepjeř njebē hiřčezze morwň, řako řo parna řōdž wotřali, wot mēřna, na kotrymž bē do wōdy padnył. řomozny pař abo pomozna beja, kotraž bē se řkorowza (řort), jeho njeshesč; jeho řwjenje bē w tu řhwilu wukřowane, a morjo bē tež mērne. řle pomnyřlicze řebi, řajke myřle řo to njeshbožowneho řimachu tam na dalokiri puřřym morju w cžēmnej nožny!

Njemējesč ani řuřka řhlēba ani řapki dobreje wōdy! řōžda řodžina pschinješke jemu wjetřče cžēłne cžēřpenje a řa duřchu řařōřtniřči řtyř! řimo toho řa myřł, so mohł řōždy wōřomil rowowz morja, řrawz, pschipluwacž a jeho f jeny m řakubnjeny m mōricž abo jemu řtawny wotřohacž!

řo wščo drje dořaha, řo tež najřylniřči a najřhrobliřči řnužitořč řhubi a řadwēluje, — řhiba řo ma řruteje, wēřteje wēry a dowēry do Bōha Wšchemožneho a Wšchemiřkeho, bjes řotrehož wole wōřku f hłowny njeshubimny, f kotrehož pomozu tež najřlubowřchu řlubinu pschewinjemy. řajřeje wutrobneje wēry pař mējesč tutōn njeshboženy řepjeř, a wōn řu njeshpuschčzi wē tuthy řtyřkapōłnych řodžinach.

ři dořhe dny a ři dořhe nožny wōn wot wōdow po morju mjetany a njemējesč nicžo f jēdži, nicžo f picžu a njemōžesč tež wōčřla f pořylnjazemu řpanju řařdželicž. řeho možny řinychu. řē řtoro řak daloko, řo jeho řyle wopuščezichu.

Tu na dobo, sčto to! Šódž, kóžž! A wona šo runje t njemu bliži! Šak njewuprajonne to myšle, kotrež šo jeho jimaja, jemu mozy šhlnja, jeho moczeštvojeja!

Pol hodžinki hiščezje a bē wumóženj! Jeho dowěra do Boha Wšchomóžneho a Wšchomikeho njebē jeho šjebata; jeho modlenje bē wušklyšchane, džiwije wušklyšchane!

To bē džiwne wumóženje, to bē džiw Boži, kotryž šo sta na tutym wěrjazym! Nimale 80 hodžin bē tam wołoko pfluwal bjes wscheje šhrobh, njebē wošklabnyl, njebē wobluđnik wošrjedža lutyh štrachow, žadny žrawoz, kotryž je tam doščz w morju, njebē šo na njeho dohladał! A škóncžnje dyrbjesche tuta kóžž pšchijěz a runu měru t njemu jěz, tam hđžež nimale bjes mozcio wołoko pfluwasche! Šódž trjebasche jenož něšotre sta metrow — a sčto wuczinja tam što a tyšaz metrow pšchi tutyh daloko-ječach! — dale t bofej jěz, a woni šo njebychu na njeho dohladoli, ani jeho štyšne wołanje wušklyšcheli!

Na kóžži jeho pětnje hospodowachu a hladachu. Šo něšotrych dnjach bē šo šako šhrabat. Wšchē štyšnosče a nudy njebēchu jemu ani na czele ani na duchu šchłody nacžinike. Šak šbožowny bē, hđžž kóžž, kotraž bē normegska, t brjohej Šendželšleje dojědže a jeho tam na kraj wuškadži! A šak je t wutrobu a t rtom Bohu tomu Šnjesej špěwał džafne modlitwy, šo bē jeho wutorhnyl je šmjertnyh štrachow! Šaj: „Šhwal teho Šnjesa, moja dušcha, a sčtož wē mni je, jeho šwójate mjeno. Šhwal teho Šnjesa, moja dušcha, a njesapomí jeho dobrotow: Šotryž tvoje žiwjenje wot škaženja wumóže, kotryž tebe křómuje t hnadu a je šmilnoježu, kotryž twój rt šwješeli, šo ty šo wospjet womkóžžišč šaž hodleč!“ (Šofracžowanje.)

### Dzewjaty džen lipa šcže!

Dzewjaty džen lipa šcže,

Šnježny, šošu šlepajče!

Šmwjaty Šano,

Kóžow nano,

Sčtož ty šwětkow wostaji,

Šhlych mi šnježow škobuki!

Tutón křafny špěw naščeho Šejlerja woła w tutyh dnjach šnježarjow na pola do džěla, do czežeho drje, tola pał rjaneho džěla. Wołoko Šjěšwacžidła hižo popy šteja, druždže, na Šubijškich štronach, šej runje šošu šlepaja, šo bychu šakšhli. „W Božim mjenje!“ praji šary pobožny šerbški ratar, a młody tola hinał nješdže na pola, šhž žně, kotrež Bóh wobradži a šdžerža. Tuž: W Božim mjenje! Šejler tola špěwa:

Šnježny! t šošu na ramjo

Do pola won špěwajo!

Šnježar šnath,

Šakub Šmwjaty,

Š pruhow škóncžnyh pšchitwoła:

Šhčezče Bože bohatšwa!

Bože bohatšwa! Šaj Bóh je bohacze žohnowal našče hona! Tola tež pšchēs šerbške hona honjachu šo Bože njewjedra a šliwki, kotrež šetša tał jara a tał hušto trascha ludži, pšchede wšchēm ratarjow. Šdžž šu tam, hđžež křupy šbichu, wuškwal šornjatka do Božeje role w Božim mjenje, hđžž šu tam špěwali kóždy luby džěš šnowa modlitwy a se šchtwórtěj proštwu nutrnje šdychowali, tež ša hona, šuki, pola, šahrody, a hđžž šu šo tam poručeli se ščezěj proštwu t czełom a t dušchu, se štatołom a šamoženjom do Božeju rukow: „Tvoja woła šo štan šaž na njeby tał tež na šemi!“ potom tam tež něššole niž moršotanje, ale džakowanie, šo Bóh tón Šnjēs njeje hiščezje hóršcheho dopuščezit, a modlenje a prošchenje, šo čhž Bóh tón Šnjēs šwarnowacž a

žohnowacž, sčtož je tam tola pšchi wšchēh njewjedrach tał rjenje narosłto, a mišy wšchēm wšchēdny šhlēb dawacž a sčtož to hewał wšchēdna žiwnoječ a potrjebnoječ. A tał tež woni tam šakšhli se nutrnym šdychnječškom: „W Božim mjenje!“

A tał nětko:

Šoša brincži, šaščezercži,

Czežke štwjelzo položi.

Šajke šlinki,

Šube šynki

Šlineža křafnje po polu,

Šaž nam šwony njeđzelu.

Šaž šwón njeđzelu, tał tute šlinki šošow wšchēdny džěš wošaju t Bohu. A pobožny ratar njewostaji njewušklyšchane tute šynki, ani te njeđželše ani te wšchēdne. Bóh šam křhje jemu šako šlido, tuž njeda šebi tež wot nušneho žnješšeho džěla wšacž šlidowce paczerje, ně, jeli móžno, cžim nutrnišchi je špěwa šam a t nim šwójbni a czeledž. A rano, njech tež džělo šhwata, a wječor, njech tež špróžny je, špěwa šwoje paczerje. Ratar wē, špěwajo wo tym, šo wón přeni muž bē na šwēcze, šo ma tež byčž nětko přeni nješ modlerjemi, přeni nješ tymi, šotšž wjedža, šo šu na wšchēm pošledku, njech to njeđželšti, njech to wšchēdny džěš, we šlužbje Boha Šnjesa. Ratar, šž bhwa šajki žnježar, je tež wješšoty žnježar. Wutroba šo jemu raduje, a tał, njech tež pšchi počze šwojeho woblicža džěla, je šam žhly wješšoty a radoščitwy.

Šejler wē wo šajkim wěrnym wješelenju a špěwa dale:

Wēž tež wječje žnježarški,

A czeščzi žnjow najpšchrišchi!

Šošłocženje,

Šyholenje

Wješe šlošny šaplecžče,

Šwjašł njech židženiščezje je! —

Šlošny daja pod šošu brincžajej, šnopy šo wšafaja, popy šo štajeja. To je žnježarjow džělo. To tež ratar radny dołonja. Ale to njedokaha: Dobre, pšchihódne wjedro je nušne. A tuto móže Bóh tón Šnjēs jenož dacž. Tuž tež ratar, tał hušto hacž wocži t njebješam pošbēhuje, šo by ša wjedrom hladał, tež wutrobu t njebješam pošbēhuje, šo by šo modlił, poručejo šameho šo a wšcho to žnjowce bohatštwu do rukow Božeju. A cžim šwěrnišcho je ratar tole cžinił, cžim wješelšchi potom je, hđžž je domoššhowal žně; wutroba šo jomu wješeli a wono je tež potom tał, šaž Šejler došpěwa:

Je šnop potom na pšchatrije,

Šruna, pšchčzel wozučži!

Šradowanja,

Džakowanja,

Šapjelnja wšchē wutrobh,

Šsnopy pšchatr a šomory.

Tuž tał: Šomhaj Bóh wam, lubi žnježarjo, lube žnježarški!  
R. W.

### Wono šwita!

W Šibeču wuradžowachu wo šakonju, kotryž dyrbjesche to šjatwne dobre (Wohlfahrtspflege) radowacž. Pšchi tym wobrocži šo šozialdemokratiski šastupjer měšččanow (Bürgerchaft) pšchēcžitwo tomu, šo by tež jedny duchowny měštno a okóž mēł we šarjadništwje ša šjatwne dobre. Tu wustupi šenator, kotryž je šam šozialdemokrata, a rēcžesche horliwje ša to, šo ma žpřej měštno a škóž dostacž w tutym nowym šarjadništwje; wupraji šo nješ druhim něhđže tole: Džělo ša šjatwne dobre, kotrež štat wušonja, njedokaha dawno ša to, šo by šo wšcha nuša wołóžika

taf, kaž by to nujne bylo. Njemožemy wobstacž, bjes privatneho skutkowanja sa sjawne dobre. Runje to skutkowanje zyrkwoje sa sjawne dobre kaž daloko a sapschinnje je swojim wulkim a wobschěrnym sarjadowanjom wulki džěl tych, kotřiž so dyrbja sa- staracž. Je thodla nujne, so s tutymi, liž taf sa sjawne dobre skutkuj, w dospołnej pschesjednosći hromadu džělamy!

So w jenotliwym, na psch. mjes džělaczerjemi, pschipsnacze kšeseczijanskich skutkow lubosče knježesche, to bē pschezo taf, — a so to taf bē a je, to je sašlužba sobu naschich kmilnych kotrow, naschich diafonizow, kotrež taf husto njehladajo stracha a džěla woporniwje skutkuj we wschěch možnych nujach tych, liž nuju czešpja a pomogy potrebaja, — so pak nahladny zastupječ, kaž to tajki senator města Lübecka je, se strony sozjaldemokratije taf horliwje sa zyrkej a jeje spomozne džělo sjawnje rěči, to bē hacž dotal porědko, jetoja pak so bóle a bóle.

Podobne sarjadowanje kaž w Lübecku mamy tež w naschich městach a hamtskich hejtmanswach. A tež pola naš, na psch. we Lubiju, je w tutym sarjadnistwje zyrkej zastupjena s duchownym. Luczi duchowni su so nětko na wschě wofady a wby s napraschowanjami a s próstwami wobrocžili, proscho wo sobuskutkowanje. Schtóž je tajke pscheproschenje abo namotowjenje dostaf, tón je njemotpofasaj, ale skutkuj sobu! Njeje-li wopravdže možno, so so ham wobdžělisch, postaraj so sa to, so to něchtón drubi pschihódny čini, abo srěč so se swojim duchownym! Tu dže wo to, zyrkej a skutki kšeseczijanskeje lubosče s zylej mozu a dorasnosčju zastupowacž a sdomom rošschěrcž, a tuž nješmē nichón pobrachowacž! Sjawnje wusnatwaju, so bjes tutych nješdže. Tuž čim bóle pokasajmy, wltw a móž kšeseczijanskeho skutkowanja sa sjawne dobre! A tomu kšuscha, so tež kóždy jenotliwy nětko tuto džělo se skutkom kaž s darom podpjera! Jedyn rjany a dobry pucž sa to je, satožicž městno sa diafonissu. Tola je jich druhich pucžow došcž, a tón jedyn je wschudžom možny, mjenujzy so ham džesch a pomhasch, taf abo hinaf.

Jene zyle hinasche pschipsnacze kšeseczijanskeho skutka lubosče nashoni psched wjele létami dale wjeczornych mjesow Sakskeje diafonissa, kotraž nítto hiščeje we wulkim wustawje wožebje mjes džělaczerjemi skutkuje. Bē tam w měsčje strajf a mały sběžf wudyril. Sašy a mošty bēchu wot džělaczerjow wobšadžene; níttoho druheho njepuschěžichu tam dale. Tuž pschindže tež diafonissa, kotraž bē w tamnym měsčje w džěle. Shoniwšchi, wo cžo so jedna, chzysche so s druhimi wrócžicž, tola tam postajeni džělaczerjo jej pschiwofachu: „Šotra Sana, wy móžecze tu dale hieč, my waš jnajemy!”

Wy waš jnajemy! Haj, taf dyrbi to byč! Na naschich skutkach dyrbja naš sesnacž, a nasche skutki dyrbja jich pschewintycž a sa Jesuža dobyč. A tomu kšuscha, so kmy my kami zyle Jesužowi. R. W.

### Zyrkej a stat.

Sakon sa zyrkwine dawanje sa Saksku je wuschol. Wón wofnanjenja postup pornjo dotalnym wobstejnošcžam dawfidawanja, kotrež so pschezo hiščeje po lěcže 1922 sčozowasche. Nowy zyrkwiny dawf je sčozeny na statny dofhodny dawf tutoho léta 1925. To dyrbi tola nětko kóždy s najmjenscha s měru zyrkwineho dawka społojom byč. Dotalne ščoržby, so so s wopacžnej měru měri, namaja žaneho prawa wjazy. A schtóž měni, so bē sa njeho to doprědkapłaczenje, kotrež je na tute léto pčacžicž dyrbjacž, hiščeje pschezo njeprawje wotmērjene, tomu so nětko wscho to na prawe wuruna pschi přenim a druhim terminu zyrkwineho dawanja; tón přeni je sa 15. julija, tón drubi sa 15. novembra sakošzy postajeny. — Nowy dawf je pschirazf s dofhodnemu dawkej tuteho léta. Wěž žada žebi tohodla wěste wob-

liczenja, kotryž sakkadne licžby s tonu podawa. Dokelž žebi wute wobliczenja a postajenja cžaka žadaja, je nujne, so so wschudžom najprjedy to hižo wupišane a postajene doprědkapłaczenje sa- pčacžti a dopłacžti, so bychu wofady se swojimi pjenježnymi naležnosčemi a wnowatosčemi w porjedze wostale.

„Stocholmski zyrkwiny konzil“ abo „konferenza wschěch kšeseczijanskich zyrkwjow zyleho žwěta w Stocholmje“ — t. r. romsko-katolska zyrkej tam njeje zastupjena — sapocžnje so 19. augusta, a to dopoldnja w 11 hodž. se žwjedženiskej Božej kšuzbu w kathedrali abo hłownej zyrkwi. Džen 30. augusta so ščonczi, a to sašo se žwjedženiskej Božej kšuzbu, kotraž so dopoldnja we 11 hodž. w domje w Upsala wotmēje. Džen 24. augusta budže město Stocholm konferenzu witacž, na kotrež so, kaž hižo pišachmy na 600 wotpóplanzow wschěch protestantskich zyrkwjow zyleje semje a prawowěrneje zyrkwje wobdžěli.

**Pšchi kšeseczijanach prošy pacžeske džěcžo wo dary sa mišionstwo mjes póhanami se scžehowazhmi kłowami:**

Wjezele je dženka w tutym domje, dokelž Bóh naš kmilnje žohnowaf je, jako pčod na strowym pčodnym schtomje wón wam strowe džěcžo daf je.

Džěcžatko scže dženka položili, w žwjatej kšeseczenizy do Jesužowoh' kłina wjedžo, so kmy sbožowni tu živi, hdyž nam wotmryta je wschitka wina.

Tuž waš proschu, pčeseczeni hošcjo, kmilcže so nad wobohim' póhanami, so by woni psches wasch mały darif. Šhrista pšnali a kšwalili ras s wami.

(Je so we Wachofach naložiko.)

### Wschelle s bliska a s daloka.

S Prusseje. Přenju nowu provinzialnu synodu je Sakska probinza powofala. Schromadži so 30. junija w Merseburtu. Mjes druhim wobšamfny, so ma so wschinosčzi namjet sapodacž, so na dnju 31. oktobra žanych schulskich rošwucžowanjom njeje, so by so taf žwjedžen reformazije dospołnišcho žwjecžif. Wy w sakskej republizy žwjecžimy džě tutón džen tež po revoluziji hiščeje jako pčony žwjaty džen. Dale dyrbi so pschi wěrowanjach flud zyrkwje (Kirchenzucht) hinaf a křucžišcho naložowacž. Sa tutón namjet kšowowasche jenož žnadna wjetšhina. — „Flud zyrkwje“ abo „porjadnistwo zyrkwje“ je nam skoro njesnate kłowo, a to drje tohodla, dokelž so je so ewangelsta zyrkej s wulkeho džěla kwojeho nadawka wšdafa, „flud“ wukonjecž; kšeseczijanske pčžinfi njeje zyrkej s tym spčchowafa. — Synoda so tež se schulskim praschenjom saběrasche a pschija namjet, sa to wustupowacž, so schule, kotrež su hacž dotal ewangelste, tež ewangelste wostanu bjes toho, so by to wožebity namjet trěbny byf.

Na Kottmaru a we Walddorfje sšhadžuja so dženka towarštwu ewangelsteje žónskeje mlodžiny sa Lubijski wotkrěš. Na horje, pschi žórle Sprewoje a na sali smēja to a tamne pšliczenje s narěčžemi, spčwami a druhimi wuhotowanjami.

### Wštwowanje.

R. w R. sa 7. p. Tr.

M. w R. sa 8. p. Tr. — (tydženja smylene).

M. w B. sa 9. po Tr.